

Beursafgang

Vincent Mannaert (L.) en Bart Verhaeghe moesten met lede ogen toezien dat er heel weinig interesse was voor de Brugse aandelen. © PHOTO NEWS

Laterdag stond een gesprek van Marc Degryse met Philippe Clement in de krant. Ik miste een grappig tussen-vraagje zoals “voor hoeveel aandelen van Club had jij ingetekend?”. Kwestie van een beetje te jennen, maar neen. Te gepasten tijde toch maar even checken of in dat gesprek de beursafgang van Club Brugge al of niet ter sprake is gekomen en of - zou zo maar kunnen - er vooraf oekazes waren uitgevaardigd dat het daar niet mocht over gaan.

Ook een mogelijkheid: het grapje is gemaakt, Clement heeft iets geantwoord in de zin van “zijde jij zot?” en de perschef heeft vraag en antwoord geschraapt. U wil niet weten hoe de clubcensoren (bij alle clubs) interviews door de mangel halen tot er niets meer overblijft waar bestuur, medemaats, staff, supporters, minder- en meerderheden aanstoot zouden kunnen aan nemen.

Club Brugge gaat niet naar de beurs. Officieel heet het een uitstel veroorzaakt door marktomstandigheden. Officieus is een het afgang, een afstraffing van de hybris die Bart Verhaeghe al meer dan één keer parten heeft gespeeld.

Ik citeer uit eerder oeuvre. Exact een maand geleden, na de bekendmaking van de beursambities van Verhaeghe-Mannaert, stond hier...

...Nogal wat economen en beursspecialisten beweren op basis van de slechte resultaten uit het verleden (in deze wel een garantie voor de toekomst) dat voetbalaandelen pure geldklopperij zijn, bedoeld om de brave fans geld afhandig te maken waar ze niets voor in de plaats krijgen.

Voor de blauw-zwarte fermettevlaming voor wie het bruto familiaal geluk rechtvaardig is met de resultaten van FCB, maakt dat niets uit. Die spaart zich desnoods het eten uit de mond om zijn/haar club bij te staan. De gedachte aandeelhouders te zijn, versterkt nog de betrokkenheid...

...Denk een beetje na voor je je hele spaarvarken aan Verhaeghe-Mannaert toevertrouwt. Voetbalaandelen zijn per definitie emo-aandelen en daarmee maak je nooit winst, zo heeft het verleden uitgewezen...

Het is duidelijk dat de grote beleggers niet mee wilden in het sprookje van Verhaeghe-Mannaert, dat er in een dodelijke combo van hybris, onhandigheid en arrogantie alleen op gericht was om hen te laten cashen. Daardoor zullen we nooit weten voor hoeveel de klein-

tjes, de fans, hebben ingetekend. Blijkbaar liepen die ook niet over van enthousiasme. Dat pleit voor de intelligentie en koelbloedigheid van de blauw-zwarte fermettevlaming. Mijn excuses als ik daar soms aan heb getwijfeld. Daags na het rampbericht verscheen nog wel een grappige reactie in een krant: het was de schuld van de negatieve berichten in de media dat het hele project terug naar af was. Dat die Bart Verhaeghe nu ook al lezersbrieven schrijft, dat is nog het meest opmerkelijke van deze hele vaudeville.

Een andere reactie vond het niet kunnen dat Verhaeghe werd versleten voor een oerkapitalist. Als goed ondernemerschap ook al niet meer mag, was de teneur van die opinie. Die is naast de kwestie als het om een bedrijf in

het voetbal gaat. Voetbal is de meest gesubsidieerde economische sector in dit land. Jaarlijks gaat 170 miljoen overheidsgeld naar de eerste klassers. Club krijgt daar - conservatieve schatting - ruim 17 miljoen van.

FCB hoopt nu dat het allemaal snel overwaait en dat het alleen nog over voetbal gaat en over de titel die al zo goed als binnen is. Terecht, en te rechtte titel ook. Alleen, dit blijft nog wel even nazinderen. In alle kranten in België ging het er over, maar ook internationaal op alle voetbalbusiness-sites waren de aangekondigde plannen van Club groot nieuws. Toen daarna de intrekking volgde, verscheen zelfs bij Bloomberg een analyse. Zij wezen op de

knappe resultaten van Club. Niet in de competitie welteverstaan, want sport is van ondergeschikt belang, maar op de kamelenmarkt. Club heeft Wesley Moraes, Krépin Diatta en Arnaut Danjuma voor zes keer de aankoopwaarde verkocht. José Izquierdo en Marvelous Nakamba gingen voor drie keer duurder de deur uit. Maar concludeert Bloomberg: “Investors will need more convincing”.

Misschien weten die investeerders dat wat het Belgisch voetbal groot maakt - de import/export in goedkope voetballers - op de helling staat. Dat internationaal steeds meer stemmen opgaan om de betaalde transfer af te schaffen. Dat nationaal de enorme fiscale en parafiscale voordelen op de schop gaan en ook de lage instapdrempel voor niet-EU-spelers aan herziening toe is. Ten slotte dat wat Brugge betreft het lang niet zeker is dat ze elk jaar Champions League zullen spelen, dat hun wensdroom - de BeNeLiga - nooit zal uitkomen en dat de stadionplannen hoogst onzeker zijn.

De grote beleggers wilden niet mee in het sprookje van Verhaeghe-Mannaert, dat er alleen op gericht was om hen te laten cashen